

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 2. Quibus in locis homines pusilli nascantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

uebant. Sed à diluvio cœpere omnia in peius
ruere, cum in ceteris rebus, tum maxime in-
ijs, quæ artes, atque virtutem concernunt.
Hanc hominum altitudinem, quis non vi-
det hyperbolam esse? & non solum nu-
bes, sed etiam fidem atque veritatem ex-
cedere? Interim magnos ab initio homi-
nes fuisse, ac, ut *fortes creantur fortibus*, à
magnis magnos genitos esse manet; licet
postea decreuerint ita, ut & nos illorum,
& illi, comparatione nostri vel Pygmæi,
vel Gigantes possimus nominari. Rarò
tunc, vel vix staturā pusillos fuisse generat-
tos existimo; quamquam & terra præ ter-
ra maiores produxerit, & aliter in uno;
quām in alio loco formārit, figurārit, co-
lorārit, animārit.

§. II. cap. ibid. libro 3.

Quibus in locis homines pusilli nascantur?

Quamobrem simili modo possumus de
Pygmæis disputare. Vix enim Pygmæus gi-
gantem generabit. Et sunt complures ter-
re, in quibus tam equi, quam homines pu-
silli prouenient. *Ex Scythicis campis, ad*
paludes Ægypto superiores, unde Nilus pro-
fluit, ait Aristoteles, grues veniunt, quo in
loco pugnare cum Pygmæis dicuntur. Ibi ergo

Aristot.
lib. 8. de
hist. ani-
mal. c. 12.

M 3. vult

Solin. vult Philosophus generari pusillos. Solinus
c. 15. & 33. ita scribit: *Vrbem Geranium Scytharum,*
Caturzambarbari vocant, unde à gruibus Py-
gmaos ferunt pulsos. Et, alio loco. *In Praisia*
ultra Palimbros iam montana Pygmae tenent.
Gell. I. 4. De ijsdem etiam meminit Gellius, Aelianus, & Plinius, suprà citatus. Testamat hanc rem facit etiam D. Augustinus, Isidorus, & alij, inter quos Albertus Magnus ait, *Pygmaos illos, quos iuxta Nilum degentes diximus, perpetuò pugnare cum gruibus.* Eiuscmodi homulos comperit Antonius Pigafetta, etiam inter Molucas, in insula Aruchetto; itemq;, in insula Caphi. Paulus Iouius ultra Lapones eos esse testatur, & loquentes garrire semperque esse pauidos ac simijs persimiles. Odericus, in Orientali India quoque, non procul à Quinzai, iuxta Chilenses, à se inuenientos testatur trium palmarum Pygmæos. Nec mirum est, hoc posse cæli climata, aut regiones, cum recens author scribat, inueniri Indiæ locum, in quo venti ferreos clathros, ita exedant macerentur, ut friari possint; tuitius proinde fenestras ibi querno ligno, quam ferro clathrari. Si tanta cæli atque aëris
cap. 29.
Plin. I. 1.
c. 2 & pa-
sim alibi,
vi, lib. 4
c. 11. I. 5. c.
29. lib. 6.
cap. 19.
S. Aug. I.
6. de ciu.
c. 8.
Isid. I. 11.
Eitym. c. 3.
A bertus
Mag. I. 7.
an mal.
era I. c. 6.
Paul. Io-
nius lib.
de reb.
Moscou-
cap. 3.
Io Ludo-
gie. Gotifrid. in histor. Antipodum part. I. pag. 10.

aëris est potestas in ferrum, cur non sit etiam in hominis corpus, ut illud vel contrahat, vel extendat?

§. III.

Natura Authoris esse, rerum naturis cursus suum relinquere.

Ob hæc cùm perspicuum fiat, regioni, vel climati sæpe talia esse ascribenda, ex ordine vtique faciet Naturæ vniuersique Author, si alibi in hominibus breuitatem, longitudinem alibi, alibi exhibeat mediocritatem. Ita qui topiarium faciunt, in hortis, alio loco humili nascentia fraga, aut thymum vix è terra eminentem, alio altius se erigentem rorim marinum, alio ficum caput supra hæc longè efferentem, alio adhuc celsius prospicientē pyrum certumq;, alio denique longissimè umbras proiicientē cedrum conserunt prætexuntque. Sic per Naturam ludit, in orbe terrarum, diuina sapientia, dum in una regione producit arcuatis pedibus depresso pumilioes; in alia staturæ visitationis homines; in alia demum gigantes capita alta ferentes. Hoc naturæ ius est; hæc cæli vis & potentia; istud telluris ingenium, quod Auctor cæli, terræ, ac totius naturæ

M 4

non